

Czwartek, 23 czerwca 2016 r.

P8_TA(2016)0292

Sprawozdanie z postępów w dziedzinie energii odnawialnej

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 23 czerwca 2016 r. w sprawie sprawozdania z postępów w dziedzinie energii odnawialnej (2016/2041(INI))

(2018/C 091/03)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego tytuł XX dotyczący środowiska naturalnego i tytuł XXI dotyczący energetyki,
- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego tytuł IX dotyczący zatrudnienia i tytuł XVIII dotyczący spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej,
- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności Protokół (nr 26) w sprawie usług świadczonych w interesie ogólnym i Protokół (nr 28) w sprawie spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji zatytułowane „Sprawozdanie z postępów w dziedzinie energii odnawialnej” (COM(2015)0293) i plany krajowe,
- uwzględniając 21. konferencję stron (COP 21) Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC) oraz 11. konferencję stron służącą jako spotkanie stron protokołu z Kioto (CMP 11), które odbyły się w Paryżu w dniach 30 listopada – 11 grudnia 2015 r., a także uwzględniając porozumienie paryskie,
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „W kierunku europejskiego strategicznego planu w dziedzinie technologii energetycznych (planu EPSTE): przyspieszenie transformacji europejskiego systemu energetycznego” (C(2015)6317),
- uwzględniając komunikat Komisji „Strategia UE w zakresie ogrzewania i chłodzenia” (COM(2016)0051),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Plan działania prowadzący do przejścia na konkurencyjną gospodarkę niskoemisyjną do 2050 r.” (COM(2011)0112),
- uwzględniając konkluzje z posiedzenia Rady Europejskiej, które odbyło się w dniach 23-24 października 2014 r.,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniającą i w następstwie uchylającą dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE ⁽¹⁾,
- uwzględniając Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1290/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające zasady uczestnictwa i upowszechniania dla programu „Horyzont 2020” – programu ramowego w zakresie badań naukowych i innowacji (2014–2020) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1906/2006 ⁽²⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/1513 z dnia 9 września 2015 r. zmieniającą dyrektywę 98/70/WE odnoszącą się do jakości benzyny i olejów napędowych oraz zmieniającą dyrektywę 2009/28/WE w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych ⁽³⁾,
- uwzględniając badanie EKES-u dotyczące roli społeczeństwa obywatelskiego we wdrażaniu dyrektywy w sprawie odnawialnych źródeł energii zatytułowane „Odmienić przyszłość energetyki: społeczeństwo obywatelskie jako główny podmiot produkcji energii ze źródeł odnawialnych”,

⁽¹⁾ Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 16.

⁽²⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 81.

⁽³⁾ Dz.U. L 239 z 15.9.2015, s. 1.

Czwartek, 23 czerwca 2016 r.

- uwzględniając Plan działań na rzecz zrównoważonej energii Porozumienia Burmistrzów na rzecz Klimatu i Energii,
 - uwzględniając Konwencję z Aarhus z dnia 25 czerwca 1998 r. o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 5 lutego 2014 r. w sprawie ram polityki w zakresie klimatu i energii do roku 2030 ⁽¹⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 października 2015 r. w sprawie nowego międzynarodowego porozumienia w sprawie klimatu, które ma zostać zawarte w Paryżu ⁽²⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z 15 grudnia 2015 r. w sprawie osiągnięcia docelowego poziomu 10 % w zakresie elektroenergetycznych połączeń międzysystemowych – Przygotowanie europejskiej sieci elektroenergetycznej na 2020 r. ⁽³⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 grudnia 2015 r. zatytułowaną „W kierunku europejskiej unii energetycznej” ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając art. 52 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii oraz opinie Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności, Komisji Rozwoju Regionalnego oraz Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi (A8-0196/2016),
- A. mając na uwadze, że UE jako całość jest na dobrej drodze do osiągnięcia celów na rok 2020 dotyczących odnawialnych źródeł energii, w niektórych państwach członkowskich konieczne są jednak dalsze intensywne działania;
- B. mając na uwadze, że koszty energii ze źródeł odnawialnych znacząco spadły w ostatnich latach, co wraz z postępem technologicznym w zakresie produkcji i magazynowania sprawiło, że energia ze źródeł odnawialnych jest coraz bardziej konkurencyjna względem energii ze źródeł konwencjonalnych, co stwarza wyjątkową szansę na stworzenie rzeczywistej europejskiej polityki energetycznej, która wspieralaby konkurencyjność i zmniejszyłaby emisje gazów cieplarnianych; mając na uwadze, że transformacja w kierunku zrównoważonego, przyszłościowego systemu energetycznego musi obejmować działania na rzecz efektywności energetycznej, energii ze źródeł odnawialnych, jak najlepszego wykorzystania europejskich zasobów energetycznych, rozwoju technologii i inteligentnej infrastruktury; mając na uwadze, że potrzebne są trwałe i stabilne ramy regulacyjne, aby osiągnąć wzrost gospodarczy, stworzyć miejsca pracy oraz zadbać o utrzymanie przewodniej roli UE w tych dziedzinach w skali globalnej;
- C. mając na uwadze, że zgodnie z art. 194 TFUE europejska polityka energetyczna musi zapewniać należyte funkcjonowanie rynku energii i bezpieczeństwo dostaw energii, wspierać efektywność energetyczną oraz oszczędność energii, rozwój energii ze źródeł odnawialnych, a także wzajemnych połączeń sieci energetycznych; mając na uwadze, że wiążące cele krajowe i unijne, konkretne obowiązki w zakresie planowania i sprawozdawczości oraz środki wspomagające były kluczowymi czynnikami wzmacniającymi pewność inwestycji i rozszerzającymi zdolność wytwarzania energii ze źródeł odnawialnych w UE, a także infrastruktury przesyłowej i dystrybucyjnej;
- D. mając na uwadze, że zgodnie z porozumieniem paryskim COP 21 należy dostosować dyrektywę w sprawie odnawialnych źródeł energii, aby odpowiadała uzgodnionemu celowi utrzymania globalnego wzrostu temperatury na poziomie do 1,5 °C powyżej stanu sprzed okresu uprzemysłowienia; mając na uwadze, że gospodarkę opartą w 100 % na odnawialnych źródłach energii można osiągnąć jedynie przez ograniczenie zużycia energii, zwiększenie efektywności energetycznej i wsparcie wykorzystania odnawialnych źródeł energii;
- E. mając na uwadze, że ambitna polityka w zakresie odnawialnych źródeł energii w połączeniu z efektywnością energetyczną stanowi podstawową siłę napędową działań na rzecz ograniczenia zależności UE od importu, zmniejszenia ponoszonych przez nią ogólnych kosztów energii pochodzącej z importu, a także zwiększenia bezpieczeństwa energetycznego względem dostawców zewnętrznych; mając na uwadze, że EU importuje ponad połowę zużywanej przez siebie energii, co kosztuje ponad 1 mld EUR dziennie, czyli 20 % ogółu importu; mając na uwadze, że zależność od importu jest szczególnie wysoka w przypadku ropy naftowej, gazu ziemnego i węgla kamiennego; mając

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0094.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0359.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0445.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0444.

Czwartek, 23 czerwca 2016 r.

na uwadze, że zwiększenie wykorzystania odnawialnych źródeł energii prowadzi do oszczędności wydatków na paliwo importowane w wysokości co najmniej 30 mld EUR rocznie;

- F. mając na uwadze, że rozwój energetyki odnawialnej może przyczynić się do zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego i niezależności energetycznej, do wyeliminowania ubóstwa energetycznego, a także do wsparcia rozwoju gospodarczego i przywództwa technologicznego UE, a zarazem przeciwdziałać zmianie klimatu; mając na uwadze, że odnawialne źródła energii przyczyniłyby się do zapewnienia obywatelom Unii, zwłaszcza tym w najtrudniejszej sytuacji, stabilnych dostaw zrównoważonej energii po przystępnych cenach; mając na uwadze, że odnawialne źródła energii powinny umożliwić obywatelom własną produkcję energii oraz zapewnić przewidywalne dostawy energii;
- G. mając na uwadze, że rozwojowi odnawialnych źródeł energii powinien towarzyszyć rozwój sprawnie funkcjonującego wewnętrznego rynku energii elektrycznej; mając na uwadze, że unia energetyczna powinna opierać się na transformacji w kierunku zrównoważonego, przyszłościowego systemu energetycznego, którego podstawowymi filarami będą efektywność energetyczna, oszczędność energii, energia ze źródeł odnawialnych i inteligentna infrastruktura;
- H. mając na uwadze, że unijne przedsiębiorstwa z sektora energii ze źródeł odnawialnych, z których wiele to MŚP, zatrudniają 1,15 mln osób w Europie i posiadają 40 % wszystkich patentów na świecie w dziedzinie technologii energii odnawialnej, co sprawia, że UE jest światowym liderem; mając na uwadze, że według Komisji w sektorze zielonej gospodarki możliwe jest stworzenie do 2020 roku 20 mln miejsc pracy, co stanowi również dużą szansę na stworzenie miejsc pracy na obszarach wiejskich; mając na uwadze, że projekty prowadzone przez MŚP, spółdzielnie i osoby indywidualne odgrywają ważną rolę w tworzeniu innowacji i rozwoju sektora energii ze źródeł odnawialnych;
- I. mając na uwadze, że Komisja podejmuje zdecydowane działania na rzecz uczynienia z Europy światowego lidera w obszarze energii ze źródeł odnawialnych, co jest imperatywem dla polityki przemysłowej; mając na uwadze, że Chiny znalazły się w globalnej czołówce, jeśli chodzi o inwestycje w odnawialne źródła energii, podczas gdy inwestycje w Europie spadły o 21 % z poziomu 54,61 mld EUR (62 mld USD) w 2014 r. do 42,99 mld EUR (48,8 mld USD) w 2015 r., co stanowi najniższą wartość od dziewięciu lat;
- J. mając na uwadze, że dalsze inwestycje w energię ze źródeł odnawialnych wymagają zarówno ambitnego przywództwa i zaangażowania publicznego i prywatnego, jak i trwałych, stabilnych i wiarygodnych ram politycznych spójnych z unijnymi zobowiązaniami w zakresie klimatu wynikającymi z porozumienia klimatycznego z Paryża, które stwarza ogromny potencjał dla tworzenia miejsc pracy i wzrostu w Europie;
- K. mając na uwadze, że ambitne i realistyczne cele – partycypacja społeczna, monitorowanie i nadzór, jasne i proste zasady polityki oraz wsparcie na szczeblu lokalnym, regionalnym, krajowym i europejskim, jak również zaangażowanie wszystkich zainteresowanych stron, w tym partnerów społecznych (skupiających przedstawicieli robotników i przemysłu) i innych organizacji społeczeństwa obywatelskiego – są kluczowe i muszą być wciąż wzmacniane, aby skutecznie rozwijać energię odnawialną;
- L. mając na uwadze, że przy promowaniu energii ze źródeł odnawialnych konieczne jest poszanowanie praw własności;
- M. mając na uwadze, że energia ze źródeł odnawialnych stwarza szanse na zwiększenie demokracji energetycznej na rynkach energii przez wzmocnienie pozycji konsumentów, tak aby mogli aktywnie uczestniczyć w rynku energii na równi z innymi zainteresowanymi stronami, samodzielnie produkować energię i wykorzystywać ją na własny użytek, a także magazynować i sprzedawać wyprodukowaną przez siebie energię ze źródeł odnawialnych, działając zarówno indywidualnie, jak i na zasadach zbiorowego zarządzania, jak również poprzez inwestycje publiczne i prywatne, w tym zdecentralizowane formy wytwarzania energii wprowadzane przez miasta, regiony i władze lokalne; mając na uwadze, że projekty dotyczące energii ze źródeł odnawialnych powinny umożliwiać większą kontrolę obywateli nad ich zużyciem energii i transformacją energetyki, a także propagować ich bezpośrednie zaangażowanie w systemie energetycznym, w tym poprzez programy inwestycyjne;
- N. mając na uwadze, że morska energia wiatrowa w rejonie Morza Północnego ma potencjał wygenerowania ponad 8 % energii potrzebnej Europie do 2030 r.;

Czwartek, 23 czerwca 2016 r.

- O. mając na uwadze, że niektóre państwa członkowskie częściej korzystają z dostaw tylko od jednego dostawcy paliw kopalnych; mając na uwadze, że dzięki odnawialnym źródłom energii dokonano oszczędności importowanych paliw kopalnych o wartości 30 mld EUR, a zużycie gazu ziemnego zmniejszyło się o 7 %, co zwiększyło niezależność energetyczną i bezpieczeństwo energetyczne Europy, która pozostaje największym importerem energii elektrycznej na świecie;

Postępy w zakresie odnawialnych źródeł energii

1. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązania Komisji w zakresie energii ze źródeł odnawialnych; podkreśla, że jeżeli chodzi o dyrektywę w sprawie odnawialnych źródeł energii, obecne połączenie wiążących celów krajowych, planów krajowych w sprawie energii ze źródeł odnawialnych oraz monitoringu dwuletniego stanowi kluczowy czynnik rozwoju zdolności w zakresie energii ze źródeł odnawialnych w UE; wzywa Komisję do zapewnienia pełnej realizacji celów dyrektywy w sprawie odnawialnych źródeł energii do roku 2020 oraz do przedstawienia ambitnych ram legislacyjnych na okres po roku 2020; podkreśla w związku z tym, że konieczne są stabilne, długoterminowe ramy regulacyjne obejmujące krajowe i unijne cele dotyczące odnawialnych źródeł energii, które będą spójne z najsukuteczniejszymi działaniami na rzecz osiągnięcia długoterminowych (2050 r.) celów klimatycznych Unii;
2. odnotowuje z zadowoleniem, że UE jest na dobrej drodze do osiągnięcia celów na rok 2020, wyraża jednak zaniepokojenie tym, że liczne kraje (Belgia, Francja, Luksemburg, Malta, Holandia, Hiszpania i Wielka Brytania) mogą – według szacunków Komisji zawartych w sprawozdaniu z postępów w dziedzinie energii odnawialnej z 2015 r. dotyczącego programu na lata 2014-2020 – być zmuszone do wzmocnienia swoich strategii politycznych i narzędzi, aby zapewnić realizację celów na rok 2020, a osiągnięcie tych celów nie jest również pewne w przypadku Węgier i Polski; apeluje do państw członkowskich, które pozostają w tyle, aby przyjęły dodatkowe środki umożliwiające powrót na drogę do osiągnięcia celów na rok 2020; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że niektóre państwa członkowskie już osiągnęły lub wkrótce osiągną swoje cele na rok 2020, znacznie przed terminem – należą do nich Bułgaria, Czechy, Dania, Estonia, Chorwacja, Włochy, Łotwa, Litwa, Austria, Rumunia, Finlandia i Szwecja;
3. ubolewa, że w sprawozdaniu Komisji z postępów w dziedzinie energii odnawialnej nie przedstawiono zaleceń dla poszczególnych krajów dotyczących dostosowania ich strategii politycznych i narzędzi celem zapewnienia realizacji ich celów na rok 2020; podkreśla, że dostęp do kapitału ma zasadnicze znaczenie, a koszt kapitału w UE-28 ulega znacznemu zróżnicowaniu, co prowadzi do podziału między północnym zachodem a południowym wschodem; zauważa, że istnienie różnorodnych strategii politycznych promujących energię ze źródeł odnawialnych stwarza ryzyko dalszego pogłębienia się luki konkurencyjnej między państwami UE; zwraca uwagę na potrzebę wprowadzenia unijnego mechanizmu finansowania mającego na celu redukcję kosztu kapitału wynikającego z wysokiego ryzyka projektów w zakresie energii ze źródeł odnawialnych;
4. podkreśla, że duże znaczenie w tym kontekście ma identyfikacja i wymiana najlepszych praktyk w dziedzinie krajowych strategii politycznych dotyczących energii ze źródeł odnawialnych, a także zachęcanie do ich przyjmowania w ramach bardziej spójnego modelu europejskiego, sprzyjającego ściślejszej współpracy i koordynacji między państwami członkowskimi; apeluje do Komisji, aby utrzymała swoją rolę w zakresie monitorowania postępów i aktywnego wspierania rozwoju energii ze źródeł odnawialnych; podkreśla znaczenie oceny odnawialnych źródeł energii pod kątem ich konkurencyjności, zrównoważonego charakteru, opłacalności i wkładu w stabilność geopolityczną oraz w osiąganie celów związanych z łagodzeniem skutków zmian klimatu;
5. jest zdania, że ważną rolę w monitorowaniu postępów dokonywanych przez państwa członkowskie odgrywają krajowe plany i obowiązki w zakresie sprawozdawczości oraz że obowiązki te powinny nadal obowiązywać w okresie po roku 2020; przyznaje, że określanie koszyka energetycznego państw członkowskich pozostaje przedmiotem kompetencji krajowych w kontekście artykułu 194 TFUE, a każde państwo członkowskie wspiera rozwój własnych form energii ze źródeł odnawialnych, dzięki czemu koszyki energetyczne pozostają bardzo zróżnicowane;
6. podkreśla znaczenie prostych, dostępnych, przystępnych cenowo i wydajnych procedur administracyjnych;
7. apeluje do Komisji, aby w przyszłych sprawozdaniach z postępów w dziedzinie energii odnawialnej zawarła ocenę wpływu energii ze źródeł odnawialnych na koszty i ceny, zwłaszcza ceny dla gospodarstw domowych;
8. podkreśla znaczenie unijnego wniosku ustawodawczego w sprawie zasad rynku energetycznego UE, ponieważ bardziej zintegrowany rynek jest kluczem do rozwoju odnawialnych źródeł energii oraz redukcji kosztów energii dla rodzin i przemysłu;

Czwartek, 23 czerwca 2016 r.

9. podkreśla, że dla zapewnienia inwestycji długoterminowych ogromne znaczenie mają stabilne i opłacalne programy wsparcia odnawialnych źródeł energii, które pozostaną elastyczne i przystosowalne w krótkim terminie i które będą dostosowane do potrzeb i okoliczności krajowych, umożliwiając stopniowe wycofywanie dotacji na rozwinięte technologie związane z odnawialnymi źródłami energii; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że liczne technologie związane z energią ze źródeł odnawialnych szybko stają się konkurencyjne kosztowo w porównaniu z konwencjonalnymi formami wytwarzania energii; podkreśla, że transformacja sektora energetycznego zależy od przejrzystości, spójności i ciągłości ram prawnych, finansowych i regulacyjnych, które to elementy zwiększają zaufanie inwestorów; ubolewa nad wprowadzonymi z mocą wsteczną zmianami w programach wsparcia odnawialnych źródeł energii, które zmieniają zysk z inwestycji już dokonanych; wzywa państwa członkowskie, aby zawsze z dużym wyprzedzeniem informowały o wszelkich zmianach w programach wsparcia odnawialnych źródeł energii i aby konsultowały się przy tym z szerokim gronem zainteresowanych stron; apeluje do Komisji o sprawdzenie zgodności krajowych programów wsparcia z wytycznymi Komisji Europejskiej, aby uniknąć niepotrzebnych opóźnień w ich wdrażaniu oraz zminimalizować zakłócenia rynku;

10. podkreśla, że działalność w badawczo-rozwojowa odgrywa zasadniczą rolę w rozwoju odnawialnych źródeł energii; przypomina o celu Parlamentu, jakim jest przeznaczenie na niekopalne źródła energii 85 % finansowania w rozdziale programu „Horyzont 2020” poświęconym energetyce; wzywa Komisję Europejską i państwa członkowskie do zadbania o dalsze efektywne wykorzystanie wszystkich istniejących programów finansowania, do zapewnienia – zwłaszcza MŚP – dostępu do kapitału, a także do wspierania działalności badawczo-rozwojowej w takich obszarach jak energia ze źródeł odnawialnych, jej magazynowanie oraz związane z tym innowacje produktowe, tak by zwiększyć konkurencyjność unijnego sektora odnawialnych źródeł energii, lepiej wykorzystać odnawialne źródła energii oraz nie dopuścić do dalszego powiększania się luki konkurencyjnej między krajami UE;

11. podkreśla, że magazynowanie energii elektrycznej może przyczynić się do zapewnienia elastyczności unijnego systemu energetycznego i zrównoważenia wahań związanych z produkcją energii ze źródeł odnawialnych; przypomina, że obecna dyrektywa w sprawie energii elektrycznej (2009/72/WE) nie wspomina o magazynowaniu energii, i podkreśla, że w nadchodzącym przeglądzie tej dyrektywy należy uwzględnić różne usługi związane z magazynowaniem energii; uważa, że sprecyzowanie roli magazynowania energii umożliwiłoby operatorom przesyłu i sieci energetycznej inwestycje w takie usługi;

12. podkreśla, że programy wsparcia na wszystkich poziomach powinny skupiać się na technologiach o znacznym potencjale ograniczenia kosztów energii ze źródeł odnawialnych i/lub zwiększaniu wykorzystania takich źródeł na rynku;

13. uważa, że przyszła strategia w zakresie badań naukowych i rozwoju powinna skupiać się na ułatwianiu rozwoju inteligentnej sieci energetycznej i inteligentnego miasta; ponadto jest zdania, że elektryfikacja transportu, inteligentne ładowanie pojazdów oraz technologia pojazd–sieć mogą znacznie przyczynić się do poprawy efektywności energetycznej i potencjału wykorzystania odnawialnych źródeł energii;

14. uważa, że EFRR i Fundusz Spójności mogą znacznie przyczynić się do osiągnięcia celów dyrektywy 2009/28/WE i ram polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030, a także do finansowania badań i innowacji w dziedzinie wytwarzania energii ze źródeł odnawialnych, a jednocześnie wspierać tworzenie miejsc pracy i wzrost gospodarczy; podkreśla znaczenie koncentracji tematycznej w polityce spójności, która powinna przyczyniać się do ukierunkowania inwestycji na gospodarkę niskoemisyjną, w tym energię ze źródeł odnawialnych, zwłaszcza z zasadniczą rolą celu tematycznego „Wspieranie przejścia na gospodarkę niskoemisyjną we wszystkich sektorach”; wzywa państwa członkowskie do wzmocnienia wysiłków i lepszego wykorzystania możliwości finansowania przeznaczonego na ten cel, a jednocześnie podkreśla wynikające stąd szanse na tworzenie miejsc pracy oraz rozwój przedsiębiorstw na szczeblu lokalnym; przypomina o wspólnych przepisach EFRR i Funduszu Spójności wspierających kwalifikowalność projektów związanych z efektywnością energetyczną i wykorzystaniem odnawialnych źródeł energii w gospodarstwach domowych, budynkach użyteczności publicznej i przedsiębiorstwach, i jest zdania, że regionalna integracja rynku energii, jaką można by osiągnąć dzięki tym funduszom, stanowiłaby istotny wkład polityki spójności w tej dziedzinie;

15. podkreśla konieczność ściślejszej współpracy i koordynacji w regionach i państwach członkowskich oraz między nimi, a także potrzebę przyjęcia zintegrowanego podejścia do inwestycji publicznych i finansowania w takich obszarach jak usprawnienia techniczne, rozwój i wdrożenie inteligentnej sieci energetycznej, wydajność i dostosowywanie sieci energetycznej, inteligentne pomiary, magazynowanie, zarządzanie popytem, efektywność energetyczna oraz innowacyjna produkcja energii ze źródeł odnawialnych;

Czwartek, 23 czerwca 2016 r.

16. podkreśla, że sieci energetyczne w wielu państwach członkowskich są niezdolne do przyjmowania energii elektrycznej ze źródeł o nieprzewidywalnej charakterystyce produkcji; podkreśla, że modernizacja sieci energetycznych ma zasadnicze znaczenie dla dostosowania się do zmian w produkcji i przesyłce energii;
17. pilnie wzywa do zwiększenia przejrzystości oraz do zadbania o udział społeczeństwa i wszystkich istotnych zainteresowanych stron w opracowywaniu planów krajowych w sprawie energii ze źródeł odnawialnych na wczesnym etapie; ubolewa nad obecnym brakiem informacji na temat wdrożenia przepisów dyrektywy w sprawie odnawialnych źródeł energii i podkreśla potrzebę przedstawiania przez państwa członkowskie bardziej szczegółowych sprawozdań dwuletnich; apeluje do Komisji o wzmocnienie jej roli w zakresie monitorowania i wspierania postępów związanych z energią ze źródeł odnawialnych; apeluje do Komisji o zwiększenie przejrzystości w odniesieniu do korzystania przez nią z uprawnień w zakresie egzekwowania przepisów;
18. podkreśla znaczenie zaangażowania na wszystkich poziomach administracyjnych, a także stowarzyszeń, we wdrażanie europejskiego modelu produkcji, zużycia i konsumpcji własnej energii opartego na źródłach odnawialnych; wzywa Komisję do zwiększenia wsparcia dla Porozumienia Burmistrzów, inicjatywy „Inteligentne miasta i gminy” oraz gmin w 100 % opartych na odnawialnych źródłach energii, które pozwoli na wymianę wiedzy i najlepszych praktyk;
19. zauważa, że zacieśnienie współpracy regionalnej w zakresie odnawialnych źródeł energii ma zasadnicze znaczenie dla zapewnienia dalszego rozwoju tych źródeł;
20. z zadowoleniem odnosi się do faktu, że w 2013 r. dzięki wykorzystaniu energii ze źródeł odnawialnych można było uniknąć wytworzenia około 388 mln ton brutto emisji CO₂ i doprowadzić do zmniejszenia popytu na paliwa kopalne w UE o 116 Mtoe;
21. podkreśla ogromny potencjał sektora energii ze źródeł odnawialnych w zakresie tworzenia miejsc pracy; wzywa państwa członkowskie do zadbania o to, by normy pracy nie były obniżane w wyniku transformacji sektora energetycznego, która powinna opierać się na tworzeniu wysokiej jakości miejsc pracy;

Odnawialne źródła energii na przyszłość

22. podkreśla, że cele dyrektywy w sprawie odnawialnych źródeł energii należy ustanowić w sposób zgodny z celami klimatycznymi uzgodnionymi przez 195 krajów w Paryżu w grudniu 2015 r.; zwraca uwagę na propozycję Rady Europejskiej, aby cel dotyczący udziału energii ze źródeł odnawialnych do roku 2030 wynosił co najmniej 27 %; przypomina apel Parlamentu o to, by wiążące cele dotyczące udziału zużycia energii ze źródeł odnawialnych na poziomie co najmniej 30 % realizowano za pomocą celów krajowych, aby zagwarantować pewność inwestycyjną i prawną; uważa, że w świetle niedawnego porozumienia COP21 pożądane jest znaczne zwiększenie poziomu ambicji; podkreśla, że jasne i ambitne cele w tym zakresie stanowią narzędzie poprawy pewności i zapewnienia UE wiodącej pozycji na szczeblu globalnym; wzywa Komisję, aby na okres do roku 2030 przedstawiła bardziej ambitny pakiet klimatyczno-energetyczny, zwiększający unijny cel dotyczący udziału energii ze źródeł odnawialnych do co najmniej 30 %, który to cel będzie wdrażany za pomocą indywidualnych celów krajowych;
23. podkreśla znaczenie nowego prawodawstwa w zakresie energii ze źródeł odnawialnych i struktury rynku energii w tworzeniu nowych ram prawnych dostosowanych do rozwoju odnawialnych źródeł energii w oparciu o solidne programy wsparcia i pełen udział technologii związanych z odnawialnymi źródłami energii w rynku;
24. zdaje sobie sprawę, że obniżki podatków stanowią silną zachętę do przejścia z energii ze źródeł kopalnych na energię ze źródeł odnawialnych, i wzywa Komisję do przeprowadzenia reformy dyrektywy w sprawie opodatkowania energii oraz zasad pomocy państwa, które uniemożliwiają pełne wykorzystanie tego rodzaju zachęt;
25. podkreśla, że już uzgodnione cele na rok 2020 należy traktować jako minimalną podstawę podczas przeglądu dyrektywy w sprawie odnawialnych źródeł energii, tak aby państwa członkowskie nie mogły zejść poniżej swojego celu minimalnego na rok 2020 po jego upływie; podkreśla, że cele UE dotyczące odnawialnych źródeł energii na rok 2030 muszą być wspólnym osiągnięciem; podkreśla, że państwa członkowskie powinny opracować swoje plany krajowe w sposób terminowy oraz że Komisja potrzebuje silniejszych uprawnień nadzorczych, sięgających również poza rok 2020, a także odpowiednich narzędzi służących skutecznemu i terminowemu monitorowaniu oraz umożliwiających interwencję w przypadku środków przynoszących skutki przeciwne do zamierzonych; uważa, że takie monitorowanie będzie możliwe jedynie wówczas, gdy Komisja określi krajowe poziomy odniesienia dla państw członkowskich, do których będzie można porównywać ich postępy w zakresie wdrażania energii ze źródeł odnawialnych;

Czwartek, 23 czerwca 2016 r.

26. podkreśla potencjał Europy w rozwoju energii ze źródeł odnawialnych i zwraca uwagę na znaczenie warunków długoterminowo sprzyjających wszystkim uczestnikom rynku;

27. podkreśla ważny wkład energii ze źródeł odnawialnych w redukcję emisji dwutlenku węgla ogółem; zwraca uwagę na znaczenie rozwoju odnawialnych źródeł energii dla osiągnięcia celów uzgodnionych podczas konferencji COP21;

28. podkreśla, że w uzasadnionych przypadkach państwa członkowskie powinny mieć większą możliwość wykorzystania transferów statystycznych oraz tworzenia mechanizmów współpracy, aby zrealizować swoje cele, zgodnie z art. 6 dyrektywy w sprawie odnawialnych źródeł energii; podkreśla znaczenie współpracy między państwami członkowskimi, która przyczyniłaby się do optymalizacji systemów, zapewnienia sprawnych dostaw i zwiększenia oszczędności w obszarze energii ze źródeł odnawialnych; wzywa Komisję do zapewnienia państwom członkowskim dalszych zachęt, informacji, analizy kosztów i korzyści oraz wytycznych w tym zakresie;

29. podkreśla, że potrzebny jest silny, solidny i przejrzysty system zarządzania, aby zapewnić realizację celu w zakresie energii ze źródeł odnawialnych na 2030 r. przy należytym poszanowaniu kompetencji krajowych, jeżeli chodzi o określanie koszyka energetycznego, a zarazem umożliwić pełną demokratyczną kontrolę strategii polityki energetycznej; apeluje o intensywne powielanie obecnego sprawnie funkcjonującego systemu celów krajowych, planów krajowych dotyczących energii ze źródeł odnawialnych oraz sprawozdań dwuletnich; uważa, że elementy te należy włączyć do dyrektywy w sprawie energii ze źródeł odnawialnych, która musi zagwarantować odpowiedzialne, skuteczne i przejrzyste monitorowanie zobowiązań państw członkowskich i wdrażanie obowiązującego prawodawstwa unijnego w celu stworzenia podstaw sprawnie funkcjonującej unii energetycznej;

30. zwraca uwagę na znaczenie wprowadzenia jednolitych, wiążących szablonów krajowych planów dotyczących polityki klimatyczno-energetycznej, aby zapewnić porównywalność, przejrzystość i przewidywalność dla inwestorów; uważa, że planowanie ścieżek i strategii politycznych w każdym państwie członkowskim musi w dalszym ciągu odbywać się z podziałem na sektory, technologie i źródła;

31. apeluje do Komisji Europejskiej o wprowadzenie do prawodawstwa zasady przydziału uprawnień opartego na historycznym poziomie emisji w odniesieniu do elektrowni wytwarzających energię ze źródeł odnawialnych, aby zapobiec zmianom w programach wspierania energii ze źródeł odnawialnych ze skutkiem wstecznym i zagwarantować opłacalność istniejących zasobów;

32. wzywa do usunięcia zbędnych barier biurokratycznych oraz do dokonywania inwestycji umożliwiających osiągnięcie do roku 2020 docelowego poziomu 10 % w zakresie elektroenergetycznych połączeń międzysystemowych; podkreśla, że ściślejsza współpraca regionalna może przyczynić się do zapewnienia optymalizacji kosztów związanych z włączaniem odnawialnych źródeł energii oraz obniżenia kosztów dla konsumentów; przypomina, że już na wczesnych etapach ogromne znaczenie mają szerokie konsultacje społeczne i partycypacja społeczna w planowaniu nowych energetycznych projektów infrastrukturalnych przy uwzględnieniu warunków lokalnych; przypomina o znaczeniu doradztwa technicznego i ocen oddziaływania na środowisko w przypadku projektów dotyczących wytwarzania i dystrybucji energii ze źródeł odnawialnych;

33. zauważa lukę między dostępnymi umiejętnościami a zmianami w popycie na rynku pracy w związku z rozwojem odnawialnych źródeł energii; podkreśla, że aktywne strategie edukacyjno-szkoleniowe i strategie na rzecz rozwoju umiejętności są kluczowe dla przejścia na zrównoważoną, zasobooszczędną gospodarkę; podkreśla znaczenie partnerów społecznych oraz organów publicznych w opracowywaniu programów na rzecz rozwoju umiejętności oraz programów szkoleń;

34. podkreśla potrzebę odpowiedniego finansowania na szczeblu UE, np. przez kompleksowe ograniczanie ryzyka inwestycji, aby zachęcać do szerokiego wykorzystywania odnawialnych źródeł energii;

Energetyka społeczna i obywatelska

35. uważa, że władze lokalne, społeczności, gospodarstwa domowe i osoby prywatne powinny stanowić trzon transformacji sektora energetycznego i należy je aktywnie wspierać, aby pomóc im stać się producentami i dostawcami energii na równi z innymi podmiotami na rynku energetycznym; w tym kontekście apeluje o wspólną, kompleksową definicję pojęcia „prosumenta” na szczeblu unijnym;

36. uważa, że szczególnie ważne jest ustanowienie podstawowego prawa do samodzielnej produkcji energii i do konsumpcji własnej energii, a także do magazynowania i sprzedaży nadmiaru energii elektrycznej po uczciwych cenach;

Czwartek, 23 czerwca 2016 r.

37. przypomina, że państwa członkowskie powinny – w oparciu o partycypację społeczną – rozwijać strategię na rzecz energetyki społecznej i obywatelskiej oraz przedstawiać w krajowych planach działania, w jaki sposób zamierzają promować małe i średnie projekty w zakresie energii odnawialnej oraz spółdzielnie energetyczne, a także jak zamierzają je uwzględnić w krajowych ramach prawnych, politykach wsparcia i zasadach dostępu do rynku;

38. wzywa do dodania w treści znowelizowanej dyrektywy w sprawie odnawialnych źródeł energii nowego rozdziału poświęconego energetyce społecznej i obywatelskiej, przewidującego usunięcie głównych barier rynkowych i administracyjnych oraz zapewnienie środowiska inwestycyjnego bardziej sprzyjającego samodzielnej produkcji oraz konsumpcji własnej energii ze źródeł odnawialnych;

39. zauważa, że nie we wszystkich państwach wprowadzono dotąd odpowiednie procedury udzielania pozwoleń i procedury administracyjne w odniesieniu do wszystkich technologii; zwraca się do państw członkowskich o usunięcie barier administracyjnych i rynkowych ograniczających nowe zdolności do samodzielnej produkcji energii, o zastąpienie przewlekłych procedur udzielania zezwoleń wymogiem zwykłego powiadomienia oraz o wprowadzenie wydajnych punktów kompleksowej obsługi udzielających pozwoleń na realizację projektów, dostępu do sieci oraz fachowego wsparcia finansowego i technicznego, a także o zagwarantowanie prosumentom dostępu do mechanizmów alternatywnego rozstrzygnięcia sporów; apeluje do Komisji o zapewnienie pełnego wdrożenia i pełnej ciągłości stosowania art. 13 (procedury administracyjne) i art. 16 (dostęp do sieci i ich działanie) obecnej dyrektywy w sprawie odnawialnych źródeł energii po roku 2020;

40. podkreśla znaczenie uwzględniania różnic między mikro-, małymi i dużymi producentami; podkreśla potrzebę zapewnienia odpowiednich warunków i narzędzi dla prosumentów (aktywnych konsumentów energii, takich jak gospodarstwa domowe (zarówno właściciele, jak i najemcy), instytucje i małe przedsiębiorstwa zajmujące się produkcją energii ze źródeł odnawialnych samodzielnie lub zbiorowo w ramach spółdzielni, inne przedsiębiorstwa społeczne lub zrzeszenia), aby przyczynić się do transformacji sektora energetycznego i ułatwić im integrację na rynku energii; zaleca zmniejszenie do absolutnego minimum barier administracyjnych utrudniających rozwój nowych zdolności do samodzielnej produkcji energii, w szczególności przez usunięcie ograniczeń w dostępie do rynku i sieci; sugeruje skrócenie i uproszczenie procedur udzielania pozwoleń przez zastąpienie ich wymogiem zwykłego powiadomienia; sugeruje, że w wyniku zmiany dyrektywy w sprawie odnawialnych źródeł energii można by wprowadzić przepisy szczególne w celu usunięcia barier i wsparcia gminnych/spółdzielczych systemów energetycznych poprzez punkty kompleksowej obsługi udzielające pozwoleń na realizację projektów oraz fachowego wsparcia finansowego i technicznego; zachęca państwa członkowskie do pełnego wykorzystania odstępstw de minimis przewidzianych w wytycznych w sprawie pomocy państwa na ochronę środowiska i cele związane z energią, aby małe i średnie projekty nadal mogły korzystać z dynamicznych taryf gwarantowanych, wyłączających je ze złożonych procedur aukcji;

41. podkreśla znaczenie partycypacji społecznej we wspieraniu od najwcześniejszych etapów przyjaznych dla środowiska projektów w zakresie energii ze źródeł odnawialnych, przy uwzględnieniu warunków lokalnych;

42. podkreśla potrzebę osiągnięcia – dzięki odpowiednim uregulowaniom rynkowym – równowagi między rozwojem scentralizowanej i rozproszonej produkcji energii celem zadbania o to, by konsumenci, których nie stać na bycie prosumentami, nie byli dyskryminowani; podkreśla potrzebę zapewnienia udogodnień technicznych i administracyjnych służących zbiorowemu zarządzaniu produkcją energii; podkreśla, że samodzielna produkcja energii i odnawialne źródła energii nie są podstawową przyczyną wyższych kosztów energii w Europie;

43. podkreśla fakt, że poświęcenie większej uwagi wdrażaniu efektywności energetycznej we wszystkich sektorach pomoże UE w zwiększeniu swojej konkurencyjności i opracowywaniu innowacyjnych i opłacalnych rozwiązań w zakresie oszczędzania energii;

44. podkreśla korzyści środowiskowe, gospodarcze i społeczne zintegrowanego podejścia do energii oraz potrzebę promowania synergii między elektrycznością, ogrzewaniem i chłodzeniem oraz sektorami transportu; ponadto zwraca się do Komisji o ocenę możliwości uzupełnienia źródeł energii o nieprzewidywalnej charakterystyce produkcji elastycznymi źródłami energii ze źródeł odnawialnych i sposobów uwzględnienia tego w planowaniu energetycznym oraz projektowaniu programów wsparcia;

Energia elektryczna

45. podkreśla, że produkcja energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych powinna być zintegrowana z systemami dystrybucji energii elektrycznej na wszystkich szczeblach, a także z systemami przesyłu, mając na uwadze zmiany w kierunku bardziej elastycznego rozproszonego modelu produkcji energii, który uwzględni rynek;

46. podkreśla, że odnawialne źródła energii o przewidywalnej charakterystyce produkcji, takie jak elektrownie wodne, które można szybko uruchomić i które są przyjazne dla środowiska, stanowią sposób na wsparcie integracji rynkowej odnawialnych źródeł energii o nieprzewidywalnej charakterystyce produkcji;

Czwartek, 23 czerwca 2016 r.

47. apeluje o przyjęcie zintegrowanego podejścia do polityki energetycznej, obejmującego rozwój i regulację sieci energetycznej, magazynowanie energii, zarządzanie popytem, udoskonalenia w zakresie efektywności energetycznej oraz zwiększanie udziału odnawialnych źródeł energii; podkreśla, że należy unikać wyboru technologii niezgodnych z zasadą dekarbonizacji;
48. zauważa, że integracja rynkowa wytwarzania energii ze źródeł odnawialnych wymaga elastyczności rynków, zarówno po stronie podaży, jak i popytu, a to z kolei wymaga budowy, modernizacji i adaptacji sieci energetycznych i opracowania nowych technologii magazynowania;
49. podkreśla, że elektryfikacja zarówno systemów ogrzewania, jak i chłodzenia, transportu i innych sektorów ma zasadnicze znaczenie dla zapewnienia szybkiego i wydajnego przejścia na odnawialne źródła energii;
50. podkreśla, że do czasu uelastyczenia się systemu energii elektrycznej konieczny jest priorytetowy dostęp i przesył energii ze źródeł odnawialnych, aby promować modernizację sieci energetycznej oraz wspierać wdrażanie magazynowania i reagowanie na zapotrzebowanie; apeluje do Komisji o wystąpienie z wnioskami w sprawie wzmocnienia i doprecyzowania zasad priorytetowego dostępu i przesyłu energii ze źródeł odnawialnych w okresie po roku 2020; podkreśla, że możliwość stopniowego wycofywania priorytetowego dostępu i przesyłu należy ocenić podczas śródk okresowego przeglądu przyszłej dyrektywy w sprawie odnawialnych źródeł energii, który ma nastąpić do roku 2024;
51. podkreśla, że należy utrzymać i wzmacniać priorytetowy dostęp do sieci i przesył energii ze źródeł odnawialnych zgodnie z obecną dyrektywą w sprawie odnawialnych źródeł energii; apeluje o wprowadzenie ram prawnych na okres po 2020 r. zapewniających odpowiednią rekompensatę z tytułu ograniczeń produkcji energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych;
52. odnotowuje strategię Komisji na rzecz wzmocnienia mechanizmów reagowania na zapotrzebowanie; podkreśla, że nie powinno to prowadzić do dodatkowych obciążeń dla obywateli ani do wzrostu kosztów energii dla konsumentów; podkreśla, że mechanizmy reagowania na zapotrzebowanie mogą stanowić okazję do ograniczenia kosztów energii, a udział w mechanizmach reagowania na zapotrzebowanie lub dynamicznego ustalania cen zawsze powinien mieć ściśle dobrowolny charakter;
53. uważa, że opracowanie rozwiązań w zakresie magazynowania energii będzie stanowić konieczny element rozwoju i integracji znacznych ilości energii ze źródeł odnawialnych, co pomoże w zrównoważeniu sieci energetycznej i zapewnieniu środków przechowywania nadmiaru wytwarzanej energii ze źródeł odnawialnych; apeluje o dokonanie przeglądu obecnych ram prawnych, tak aby promować wdrażanie systemów magazynowania energii i usunąć istniejące bariery;
54. podkreśla, że problem wąskich gardeł energetycznych nadal utrudnia swobodny przepływ energii ze źródeł odnawialnych przez granice państw członkowskich i spowalnia postępy w ustanawianiu prawdziwego wewnętrznego rynku energii w Unii Europejskiej;
55. podkreśla, że należy wzmocnić pozycję konsumentów i zapewnić im odpowiednie zachęty do udziału w rynkach energii; zwraca uwagę, że dynamiczne ceny rynkowe, powinny być ukierunkowane na wywołanie odpowiednich reakcji popytowych ze strony konsumentów i uruchomienie niezbędnej produkcji, a także ułatwienie inteligentnego i wydajnego zużycia; zaleca Komisji, aby dokonała dalszej analizy ich wpływu na różne grupy konsumentów;
56. podkreśla, że niektórzy konsumenci mają sztywne wzorce zużycia energii i mogą negatywnie odczuć skutki rozszerzonych mechanizmów wspierania efektywności w oparciu o cenę; podkreśla w tym kontekście znaczenie realizowania w państwach członkowskich strategii politycznych na rzecz efektywności energetycznej, które koncentrują się na konsumentach znajdujących się w trudnej sytuacji;
57. uważa, że powinny istnieć jasne unijne ramy regulacyjne dotyczące konsumpcji własnej energii ze źródeł odnawialnych oraz wspólnot/spółdzielni w dziedzinie energii ze źródeł odnawialnych, które to ramy będą uwzględniać wszystkie korzyści przy opracowywaniu mechanizmów płatności za sprzedaż nadwyżek produkcji, dostęp do sieci energetycznej i jej wykorzystanie; wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby wspierały samodzielne wytwarzanie energii oraz tworzenie i wzajemne łączenie lokalnych sieci dystrybucji energii ze źródeł odnawialnych, które będą uzupełnieniem krajowej polityki energetycznej; podkreśla, że prosumenci powinni mieć prawo dostępu do sieci energetycznej i rynku energii po uczciwych cenach i nie powinni być obciążani dodatkowymi podatkami czy opłatami; wyraża zaniepokojenie z powodu inicjatyw podejmowanych przez niektóre państwa członkowskie, a zmierzających do stworzenia przeszkód utrudniających konsumpcję i produkcję własną;

Czwartek, 23 czerwca 2016 r.

58. zauważa, że obecnie konsumenci jedynie w niewielkim stopniu przyczyniają się do planowanej budowy nowych zdolności wytwarzania energii ze źródeł odnawialnych przy okazji wyboru taryf energetycznych oferowanych jako oparte na kosztyku paliw w całości składającym się z odnawialnych źródeł energii; apeluje o wprowadzenie dokładnego, niezawodnego i przejrzystego mechanizmu śledzenia, tak aby określenie „ekologiczny” wiązało się ze spełnieniem mierzalnych kryteriów w zakresie dodatkowych korzyści środowiskowych;

59. nalega na państwa członkowskie, aby lepiej wykorzystywały energię cieplną i chłodniczą ze źródeł geotermalnych;

Ogrzewanie i chłodzenie

60. z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji z lutego 2016 r. w sprawie strategii UE w zakresie ogrzewania i chłodzenia, podkreśla jednak brak postępów oraz niskie poziomy docelowe, jeżeli chodzi o wykorzystanie energii ze źródeł odnawialnych w ogrzewaniu i chłodzeniu, zwłaszcza w budynkach; podkreśla ogromne możliwości dalszych postępów, jeżeli chodzi o wykorzystanie energii ze źródeł odnawialnych do ogrzewania i chłodzenia; zwraca uwagę, że sektor ogrzewania i chłodzenia odpowiada za połowę zużycia energii końcowej w UE, przez co odgrywa zasadniczą rolę w osiąganiu celów UE w zakresie klimatu i odnawialnych źródeł energii; dostrzega korzyści płynące ze zwiększenia udziału energii ze źródeł odnawialnych w sektorze ogrzewania i chłodzenia; podkreśla, że dzięki większej elastyczności infrastruktury ciepłowniczej i magazynowania energii cieplnej można łatwiej wykorzystywać odnawialne źródła energii o nieprzewidywalnych zdolnościach produkcyjnych przez magazynowanie energii w formie ciepła, co przynosi doskonałe zwroty z inwestycji i daje szansę na poprawę jakości zatrudnienia na szczeblu lokalnym; wzywa Komisję, aby zlikwidowała luki regulacyjne w pakiecie legislacyjnym dotyczącym energii ze źródeł odnawialnych po roku 2020; przypomina, że działania w sektorze ogrzewania i chłodzenia mogą w sposób znaczący przyczynić się do zwiększenia bezpieczeństwa energetycznego (zważywszy, że 61 % gazu importowanego do Unii Europejskiej wykorzystuje się w budynkach, głównie w celach grzewczych), na przykład przez rozwój lokalnych sieci ciepłowniczych/chłodniczych stanowiących skuteczny środek wprowadzenia zrównoważonego ogrzewania na szeroką skalę do miast, ponieważ mogą jednocześnie dostarczać ogrzewanie pochodzące z różnych źródeł i niekoniecznie zależą od wyłącznie jednego źródła;

61. z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji dotyczący strategii w zakresie ogrzewania i chłodzenia, w którym podkreślono potrzebę stopniowego wycofywania paliw kopalnych, które nadal odpowiadają za 75 % energii zużywanej w tym sektorze, oraz zastąpienia ich w całości środkami zapewniającymi efektywność energetyczną, które stanowią naszą główną szansę na zmniejszenie wykorzystania paliw kopalnych, oraz energią ze źródeł odnawialnych;

62. wzywa do podjęcia dalszych działań na rzecz wykorzystania pozostałego znacznego potencjału energii ze źródeł odnawialnych w sektorach grzewczym i chłodniczym, aby w pełni osiągnąć cele wyznaczone na 2020 r.; wzywa Komisję, aby w ramach pakietu legislacyjnego dotyczącego energii ze źródeł odnawialnych po roku 2020 zlikwidowała luki regulacyjne w tych sektorach;

63. zauważa, że obecnie biomasa jest najszerzej wykorzystywanym odnawialnym źródłem energii do celów grzewczych, odpowiadającym za ok. 90 % ogrzewania ze źródeł odnawialnych; zwraca uwagę, że odgrywa ona kluczową rolę w Europie Środkowo-Wschodniej, zwłaszcza w kontekście zwiększenia bezpieczeństwa energetycznego w sposób zrównoważony;

64. podkreśla potrzebę ułatwienia przejścia na efektywne energetycznie urządzenia grzewcze wykorzystujące energię ze źródeł odnawialnych, przy jednoczesnym zapewnieniu adekwatnego wsparcia oraz rozszerzonego zakresu informacji i pomocy dla obywateli dotkniętych ubóstwem energetycznym;

65. podkreśla potrzebę kompleksowej i skutecznej definicji chłodzenia wykorzystującego odnawialne źródła energii;

66. podkreśla potrzebę modernizacji i zwiększenia wydajności systemów ciepłowniczych i chłodniczych, ponieważ sieci ciepłownicze i chłodnicze mogą zużywać i magazynować energię elektryczną ze źródeł odnawialnych, a następnie rozprowadzać ją do budynków i zakładów przemysłowych, zwiększając poziom wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych w ogrzewaniu i chłodzeniu;

67. podkreśla potencjał grup prosumentów, obejmujących gospodarstwa domowe, mikro- i małe przedsiębiorstwa, spółdzielnie i organy samorządu terytorialnego, dla ustanawiania zbiorowych systemów energetycznych, np. systemów grzewczych zapewniających efektywne kosztowo ogrzewanie i chłodzenie z wykorzystaniem odnawialnych źródeł energii, a także dla zapewnienia synergii między efektywnością energetyczną a energią ze źródeł odnawialnych;

68. uważa, że należy wzmocnić synergię między dyrektywą w sprawie odnawialnych źródeł energii, dyrektywą w sprawie efektywności energetycznej i dyrektywą w sprawie charakterystyki energetycznej budynków, aby zwiększyć wykorzystanie energii ze źródeł odnawialnych w ogrzewaniu i chłodzeniu;

Czwartek, 23 czerwca 2016 r.

69. zauważa, że projekty w zakresie efektywności energetycznej w ogrzewaniu i chłodzeniu stanowią ważne narzędzia dla zapewnienia stabilnych i przewidywalnych wzorców zużycia energii i zwalczania ubóstwa energetycznego;

Transport

70. odnotowuje istotne zaległości w dążeniu do celu wynoszącego 10 % energii ze źródeł odnawialnych do roku 2020 w sektorze transportu, wynikające częściowo z trudności w realizacji opartej na biopaliwach strategii dotyczącej odnawialnych źródeł energii dla transportu; przypomina, że transport jest jedynym sektorem w UE, w którym zanotowano wzrost emisji gazów cieplarnianych od 1990 r.; wskazuje, że odnawialne źródła energii mają zasadnicze znaczenie dla osiągnięcia zrównoważonej mobilności; apeluje do państw członkowskich o zwiększenie wysiłków na rzecz wdrożenia zrównoważonych środków w sektorze transportu, takich jak ograniczanie popytu, przejście na bardziej zrównoważone środki transportu, poprawa efektywności energetycznej oraz elektryfikacja sektora transportu; wzywa Komisję do opracowania ram prawnych wspierających wykorzystanie pojazdów elektrycznych napędzanych energią elektryczną ze źródeł odnawialnych, a także do udoskonalenia ram prawnych, tak by oferowały perspektywy rozwoju biopaliw o wysokiej efektywności pod względem emisji gazów cieplarnianych, z uwzględnieniem pośredniej zmiany użytkowania gruntów w okresie po 2020 r.;

71. wzywa do utrzymania i zwiększenia częściowego wykorzystania WPR do wspierania inwestycji na rzecz produkcji i wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych w sektorze rolnictwa;

72. szacuje, że transport odpowiada za ponad 30 % całkowitego zużycia energii w Europie oraz że 94 % transportu opiera się na produktach ropopochodnych; uważa w związku z tym, że działania na rzecz zwiększenia wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych w sektorze transportu muszą być ambitne i mieć jasny związek z dekarbonizacją sektora transportu;

73. zwraca się do Komisji o przedstawienie ambitnych środków przyspieszenia dekarbonizacji transportu, w tym za pomocą paliw odnawialnych, zwiększonej elektryfikacji i rozszerzonej efektywności energetycznej, oraz o intensyfikację działań promujących rozwój technologii i innowacji w tych obszarach;

74. dostrzega znaczenie elektryfikacji sektora transportu dla dekarbonizacji gospodarki i apeluje do Komisji o opracowanie uregulowań ramowych zachęcających do korzystania z pojazdów elektrycznych napędzanych energią elektryczną ze źródeł odnawialnych, co ma kluczowe znaczenie dla osiągnięcia celów na rok 2030;

75. oczekuje na przedstawienie przez Komisję w czerwcu 2016 r. strategii w zakresie dekarbonizacji sektora transportu i podkreśla w tym kontekście, że należy promować zwiększenie korzystania z energii ze źródeł odnawialnych, aby zapewnić aktywny wkład sektora transportu w osiągnięciu celów na rok 2020;

76. z zadowoleniem przyjmuje postępy w opracowywaniu nowych biopaliw i silników w wyniku projektów ukończonych w ramach Wspólnego Przedsięwzięcia „Czyste niebo”;

77. podkreśla znaczenie opracowania biopaliw nowej generacji wykorzystujących biomasę lub odpady;

78. zwraca uwagę na potrzebę poprawy otoczenia regulacyjnego i warunków długoterminowych w celu wspierania rozwoju energii ze źródeł odnawialnych w transporcie morskim i lotniczym;

79. podkreśla potrzebę przesunięcia modalnego w sektorze transportu, aby realizować przepisy i strategie dotyczące mobilności zgodnej z zasadami zrównoważonego rozwoju, w tym intermodalności, zrównoważonych systemów logistycznych, zarządzania mobilnością i zrównoważonych strategii dla obszarów miejskich, które zmieniają zużycie energii w transporcie na rzecz źródeł odnawialnych i/lub minimalizują ogólne zużycie energii, zachęcając do bardziej aktywnych modeli podróżowania, rozwijając i wdrażając rozwiązania z zakresu inteligentnych miast i wspierając ekologiczną mobilność miejską i odpowiednie miejskie planowanie przestrzenne; apeluje do państw członkowskich i UE o promowanie przesunięcia modalnego w zakresie przewozów pasażerskich i towarowych z transportu drogowego i lotniczego na transport kolejowy i morski; apeluje do Komisji o dokonanie oceny potencjału technologii trolejbusów towarowych;

80. apeluje do instytucji unijnych, aby w celu wykazania swojego zdecydowanego zaangażowania w rozwój energii ze źródeł odnawialnych rozwinęły własne zdolności produkcji energii ze źródeł odnawialnych, aby pokryć zapotrzebowanie energetyczne własnych budynków publicznych; podkreśla, że do czasu uzyskania takich zdolności produkcyjnych instytucje UE powinny nabywać na własne potrzeby energię ekologiczną;

Czwartek, 23 czerwca 2016 r.

81. podkreśla, że zwiększenie udziału transportu pieszego, rowerowego i współdzielenia pojazdów oraz systemu transportu publicznego mają kluczowe znaczenie dla ograniczania i unikania uzależnienia UE od ropy naftowej, a przez to dla ograniczania emisji gazów cieplarnianych;
82. podkreśla potencjał systemów rowerowych i infrastruktury rowerowej dla zwiększenia zrównoważonego charakteru transportu miejskiego;
83. podkreśla, że zwiększenie elektryfikacji systemów transportu może przyczynić się do ograniczenia emisji i wnieść wkład w gospodarkę niskoemisyjną;

Kryteria zrównoważonego rozwoju w odniesieniu do biopaliw i biopłynów

84. wzywa Komisję, aby ze względu na konieczność zwiększenia synergii i spójności polityki europejskiej ustanowiła kryteria zrównoważonego rozwoju bioenergii, z uwzględnieniem szczegółowej oceny funkcjonowania istniejących strategii UE w dziedzinie zrównoważonego rozwoju i gospodarki o obiegu zamkniętym; przypomina, że zwiększenie bezpieczeństwa energetycznego UE należy osiągnąć przez zrównoważone wykorzystanie własnych surowców, zgodnie z celem polegającym na poprawie efektywności korzystania z zasobów;
85. zaleca ostrożność w związku z tendencją do coraz większego wykorzystywania biomasy leśnej jako głównego odnawialnego źródła energii w UE, gdyż może to wywierać szkodliwe skutki dla klimatu i środowiska, jeżeli biomasa ta nie będzie pozyskiwana w sposób zrównoważony i należyte uzasadniony; zauważa, że skutki klimatyczne bioenergii muszą być brane pod uwagę w perspektywie długoterminowej ze względu na długie okresy powrotu wycinanych lasów do równowagi;
86. zauważa, że bioenergia stanowi już 60 % energii ze źródeł odnawialnych w Europie, a jej wykorzystanie prawdopodobnie jeszcze wzrośnie; podkreśla konieczność pilnego wyjaśnienia skutków cieplarnianych różnych zastosowań biomasy leśnej do celów energetycznych, a także potrzebę wskazania zastosowań, które mogą przynieść największe korzyści z punktu widzenia łagodzenia zmiany klimatu w perspektywie czasowej stosownej dla danej strategii politycznej;
87. podkreśla, że produkcja biopaliw nie powinna zakłócać produkcji żywności ani naruszać bezpieczeństwa żywnościowego; uważa jednak, że wyważona polityka promująca zwiększenie plonów upraw takich jak pszenica, kukurydza, buraki cukrowe i słoneczniki zapewniłaby surowce do produkcji biopaliw, biorąc pod uwagę pośrednią zmianę użytkowania gruntów, co dałoby europejskim rolnikom stabilne dochody, przyciągnęłoby inwestorów na obszary wiejskie i wpłynęłoby na tworzenie miejsc pracy na tych obszarach, pomogłoby rozwiązać problem Europy z ciągłym niedostatkiem wysokobiałkowej (niemodyfikowanej genetycznie) paszy dla zwierząt, a także zmniejszyłoby uzależnienie Europy od importu paliw kopalnych; uważa, że w przypadkach nadwyżek takich produktów rolnych na rynku, produkcja biopaliw i bioetanolu stanowiłaby tymczasowy rynek zbytu, który pozwoliłby utrzymać zrównoważone ceny zakupu, chroniłby dochody rolników podczas kryzysów i służyłby za mechanizm stabilizacji rynków; podkreśla, że należy zachęcać do udostępniania leżących odłogiem gruntów rolnych, które nie są wykorzystywane do produkcji żywności, do produkcji bioenergii, w celu osiągnięcia krajowych i europejskich celów w dziedzinie energii odnawialnej;
88. uważa, że odchody zwierzęce mogą być cennym źródłem biogazu przez wykorzystanie technik przetwarzania odchodów zwierzęcych, takich jak fermentacja, i podkreśla przy tym, jak ważne jest, aby taka opcja była opłacalna dla rolników;
89. zachęca państwa członkowskie i Komisję do propagowania znaczenia, jakie ma zrównoważona gospodarka leśna, a tym samym biomasa leśna jako jeden z głównych surowców odnawialnych UE, dla osiągnięcia celów w zakresie energetyki; zwraca uwagę na rosnące zapotrzebowanie na biomasę leśną, co oznacza, że należy jeszcze bardziej wzmacniać i promować zrównoważoną gospodarkę leśną, zgodnie z strategią leśną UE, gdyż ma to kluczowe znaczenie dla różnorodności biologicznej oraz ekosystemowej funkcji lasów, w tym absorpcji CO₂ z atmosfery; podkreśla w związku z tym potrzebę zrównoważonego wykorzystania zasobów uprawianych w UE i przywożonych z państw trzecich, mając na uwadze bardzo długi okres regeneracji drewna;

o

o o

90. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji i państwom członkowskim.